

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af indstilling fra udvalget for forretningsordenen om ændringer i folketingets forretningsorden.

(Første behandling findes i tidenden sp. 611; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 27).

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen:*

Underændringsforslag

til

ændringsforslaget til udvalgets indstilling af 26. oktober 1954.

I 4. linie efter „17 medlemmer“ erstattes punktum af semikolon, og derefter tilføjes følgende: „såfremt ikke alle tingets grupper efter reglerne i § 36, stk. 1, vil blive repræsenteret i udvalget, udvides dette med en repræsentant for hver af de ellers urepræsenterede grupper.“

Ændringsforslag

til

udvalgets indstilling af 26. oktober 1954.

Til punkt 2).

I 3. og 4. linie af den foreslåede affattelse af forretningsordenens § 17, stk. 2, udgår ordene „dog“ og „uden forhandling“.

De stillede ændringsforslag sattes først til forhandling.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Som det fremgår af betænkningen, har man i udvalget drøftet det spørgsmål, om det udvalg, der skal tage stilling til ombudsmandens sager, skal være udvalget for forretningsordenen eller det skal være et selvstændigt udvalg. Der har været flertal for, at det skal være et selvstændigt udvalg, først og fremmest ud fra den opfattelse, at der sandsynligvis vil blive så meget arbejde at tage stilling til, at det vil være rimeligt, at spørgsmålene forelægges for et selvstændigt udvalg. Nogen rolle har den betragtning imidlertid også spillet, at hvis man har et selvstændigt udvalg, er der intet

til hinder for, at partierne kan vælge medlemmer, som de har som medlemmer af udvalget for forretningsordenen, til også at være medlemmer af udvalget vedrørende ombudsmandens arbejde, medens det omvendt, hvis udvalget for forretningsordenen samtidig er udvalg for ombudsmanden, ikke vil være muligt for de partier, der måtte ønske at dele arbejdet på flere hænder, at foretage en sådan deling. Mindretallet, der havde den opfattelse, at det af hensyn til kontinuiteten i en række formelle spørgsmål var bedst, at det blev udvalget for forretningsordenen, har herefter undladt at stille ændringsforslag. Det vil altså sige, at under hensyn til alle sagens forhold, foreligger der kun eet forslag, nemlig forslaget om, at der vælges et selvstændigt udvalg.

Man har også i udvalget drøftet spørgsmålet om en udvidelse med det formål at få alle, også de mindre partier, som normalt ikke kan vælge medlemmer til udvalgene, repræsenteret i dette udvalg. Der har imidlertid ikke været stemning for at tage dette skridt, som jo på flere måder kan få konsekvenser, der ikke er så lette at overse. I stedet for er man så gået den vej, at man har understreget, hvad der iøvrigt også har været meningen fra begyndelsen, at det materiale, som kommer fra ombudsmanden, og som det vil være rimeligt at behandle her i tinget, ikke under nogen form skal kunne standses på sin gang til tinget. Det er altså sådan, at udvalget kan afgive betænkning, og det kommer til at betyde, at udvalget også, hvis det finder anledning til det, kan stille forslag, hvis der kan være noget at stille forslag om, men udvalget har ingen mulighed for at hindre, at alt det, som ombudsmanden ønsker ført frem til folketinget, kommer frem til folketinget. Da dertil kommer, at der jo for ethvert medlem af dette ting er adgang til at stille alle de forslag, som vedkommende ønsker at stille, enten til selve betænkningen eller på anden måde, vil der altså ikke være et særforhold i forbindelse med ombudsmandens arbejde, der gør det nødvendigt at bryde den almindelige regel, at man vælger udvalgene efter forholdstalsvalg, som det er forudsat i grundloven.

Med andre ord, sådan som bestemmelserne om udvalget nu bliver formuleret, skulle der